

ارایه مدلی مفهومی جهت سنجش آمادگی سازمان برای همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسبوکار (بررسی موردي مرکز تحقیقات مخابرات ایران)

امیر مانیان^۱، محمود صارمی^۲، ابوذر عرب‌سرخی^{۳*}

۱. استادیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ایران

۲. استادیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ایران

۳. عضو شورای تخصصی گروه امنیت جامعه اطلاعاتی پژوهشکده امنیت ICT مرکز تحقیقات مخابرات ایران و دانشجوی دکترای دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، ایران

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۱۱/۱۷، تاریخ تصویب: ۱۳۸۷/۹/۵)

چکیده

امروزه برنامه‌ریزی استراتژیک فناوری اطلاعات یکی از عوامل اساسی یکپارچگی کسبوکار و فناوری اطلاعات و حصول مزیت رقابتی می‌باشد. با وجود اهمیت این موضوع، باز هم شاهد گزارش شکست‌های متعدد شرکت‌ها در این حوزه هستیم. یکی از دلایل نرخ بالای شکست برنامه‌ریزی استراتژیک در سازمان‌ها، توجه بیش از حد به یک عامل و عدم توجه کامل به سایر عوامل سازمانی می‌باشد. در این راستا، ارزیابی آمادگی سازمان برای همراستایی استراتژیک باید به عنوان نقطه اولیه و شروع فعالیت طرح‌های جامع فناوری اطلاعات مورد توجه قرار گیرد. در این تحقیق نسبت به ارایه مدلی مفهومی برای سنجش میزان آمادگی سازمان جهت برقراری این همراستایی اقدام می‌کنیم. در این راستا مدل‌ها و چارچوب‌های مختلف همراستایی مورد ارزیابی قرار گرفته و بعد از بررسی همه‌جانبه، مدل لوفمن به عنوان مدل مبنایی جهت سنجش آمادگی سازمان برای همراستایی استراتژیک تعیین گردید. در ادامه با مطالعه تطبیقی سایر چارچوب‌ها و مدل‌های همراستایی، مدل پیشنهادی بهبود داده شده و در نهایت برای کاربرد در سازمان‌های داخلی بومی سازی شده است.

/

واژه‌های کلیدی:

مقدمه

باتوجه به رشد و توسعه همه جانبه فناوری اطلاعات و نفوذ آن در سطوح مختلف سازمان‌ها، لزوم بکارگیری برنامه‌های راهبردی در حوزه فناوری اطلاعات بیش از پیش نمایان می‌شود. این طرح‌ها جهت برخورده نظام‌مند با مقوله سرمایه‌گذاری و کسب نتایج بهتر در این حوزه طراحی، تدوین و پیاده‌سازی می‌شوند[۴۱]. از این‌رو استفاده استراتژیک از فناوری اطلاعات به عاملی کلیدی برای سازمان‌ها جهت کسب مزیت رقابتی و همچنین هم‌استان نمودن استراتژی‌های فناوری اطلاعات با اهداف سازمانی، تبدیل شده است[۲۶]. یکی از عوامل کلیدی در این حوزه برنامه‌ریزی راهبردی است. امروزه برنامه‌ریزی استراتژیک فناوری اطلاعات به عنوان یکی از اساسی‌ترین اجزاء یکپارچه‌سازی و هم‌استانی استراتژیک کسب و کار و فناوری اطلاعات مطرح می‌باشد[۲].

برنامه‌ریزی استراتژیک فناوری اطلاعات بایستی با برنامه‌ریزی جامع سازمان هم‌استان گردد. در واقع واحد فناوری اطلاعات و سایر واحدهای سازمانی بایستی در جهت اهداف مشترکی برای سازمان تلاش کنند[۲۶]. آنچه در این تحقیق و تحت عنوان هم‌استانی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار مدنظر قرار دادیم، به استفاده مناسب از فناوری اطلاعات جهت تحقق اهداف و استراتژی‌های سازمانی اشاره دارد[۴-۳۹]. براین اساس قبل از صرف هزینه‌های سنگین جهت تدوین و پیاده‌سازی برنامه‌های استراتژیک فناوری اطلاعات، سازمان بایستی توانمندی‌های خود را برای هم‌استان نمودن فناوری اطلاعات و کسب و کار در زیربخش‌های مختلف مورد ارزیابی قرار دهد و در صورت وجود کاستی‌هایی نسبت به رفع یا بهبود آنها اقدام نماید[۲۹].

باتوجه به اینکه در کشور ما به کارگیری فناوری اطلاعات بحث نسبتاً جدیدی می‌باشد و چالش‌های بسیاری را پیش روی خود می‌بیند، یکی از مهمترین مسائلی که در این زمینه مطرح می‌باشد، برنامه‌ریزی استراتژیک برای فناوری اطلاعات بصورت کارا و اثربخش می‌باشد[۳۲].

نظر به رشد روزافزون فناوری اطلاعات، اهمیت قابل ملاحظه برنامه‌ریزی استراتژیک در حوزه فناوری اطلاعات و همچنین سرمایه‌گذاری قابل توجهی که سازمان‌ها و شرکت‌های داخلی در این حوزه انجام می‌دهند، تعهدات سازمانی و تغییرات سریعی که در محیط بیرونی رخ می‌دهد، بررسی و شناسایی عوامل اثرگذار در این حوزه و سنجش میزان آمادگی سازمان جهت استقبال تدبیر شده از این طرح‌ها ضروری به نظر می‌رسد[۳۹]. این

موضوعی است که در فرآیند سنجش آمادگی سازمان برای هم راستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار مدنظر قرار دارد.

در واقع در صورت داشتن توانمندی های مورد نیاز جهت برقراری مناسب، مضامینی همچون پشتیبانی بهتر اهداف و استراتژی های سازمانی، بهبود یکپارچگی سیستم، به کارگیری مؤثر تر فناوری اطلاعات جهت کسب مزیت رقابتی، اولویت بندی کارآمد تر پروژه های توسعه سیستم های اطلاعاتی، بهبود پشتیبانی مدیریت ارشد سازمان جهت اداره امور مربوط به سیستم های اطلاعاتی، تصمیمات سرمایه گذاری بهتر در حوزه سیستم های اطلاعاتی و همچنین بهبود تخصیص منابع اطلاعاتی، عینیت خواهد یافت [۱۳].

۱. مبانی نظری تحقیق

هم راستایی استراتژیک به یکپارچگی و هماهنگی برنامه های کاربردی فناوری اطلاعات و اهداف سازمان اشاره دارد. در این حوزه، نه تنها برنامه های فناوری اطلاعات بایستی اهداف، رسالت و استراتژی های کسب و کار را انعکاس دهد، بلکه برنامه های کسب و کار نیز باید به عنوان مرجعی برای برنامه فناوری اطلاعات، برنامه های کاربردی و تکنولوژی های خاص آن باشد [۴۵].

اهمیت هم راستایی فناوری اطلاعات و کسب و کار سازمان از دهه ۱۹۷۰ و توسط افرادی و سازمان هایی همچون مک لین و سودن (۱۹۷۷)، شرکت IBM (۱۹۸۱)، میلز (۱۹۸۶)، پارکر و بنسون (۱۹۸۸)، برانچو و درب (۱۹۸۷)، دیکسون و لیتل (۱۹۸۹)، نیدرمن (۱۹۹۱)، چان و هاف (۱۹۹۳)، هندرسون و نکاترامن (۱۹۹۶)، لوفمن و بریر (۱۹۹۹) شناسایی و مورد تحلیل قرار گرفت. در طی این سال ها، موضوع هم راستایی همواره یکی از مهمترین دغدغه های مدیران ارشد کسب و کار و فناوری اطلاعات سازمان محسوب می گردید. اگرچه این موضوع هم اکنون نیز جزء دغدغه های اصلی بسیاری از مدیران سازمان ها می باشد. بدیهی است که با توجه به پویایتر شدن استراتژی های تجاری و همچنین رشد سریع فناوری های اطلاعاتی، اهمیت این مقوله در نظر سازمان ها فزونی خواهد یافت [۲۵-۳۵]. در چنین شرایطی حفظ هم راستایی استراتژیک کسب و کار و فناوری اطلاعات سازمان نیازمند فرآیندهای مدیریتی کارآمد و پیچیده خواهد بود [۲۶]. اهمیت هم راستایی استراتژیک همزمان با تلاش شرکت های امروزی برای افزایش یکپارچگی کسب و کار و

فناوری اطلاعات، افزایش می‌یابد [۲۵-۳۵]. شاید این امر بخاطر این باشد که هم‌استایی، هر دو سرفصل اثربخشی و کارائی را پوشش می‌دهد.

نگاره ۱. چکیده‌ای از مدل‌های مطرح ارائه شده در حوزه هم‌استایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار

مدل	متغیرهای هم‌استایی مورد نظر
هندرسون و ونکاتامن	استراتژی‌های کسب و کار (محفوذه کسب و کار؛ شایستگی‌های متمایز؛ نحوه اداره کسب و کار)- استراتژی‌های فناوری اطلاعات (محفوذه فناوری؛ شایستگی‌های متمایز؛ نحوه اداره فناوری اطلاعات)- زیرساخت کسب و کار (ساختار سازمانی؛ مهارت‌های کاری؛ و فرآیندهای کاری)- زیرساخت فناوری اطلاعات (معماری فناوری اطلاعات؛ مهارت‌های فناوری اطلاعات؛ و فرآیندهای فناوری اطلاعات).
جویر و کالیکا	جهت‌گیری استراتژیک (تجارب همکاری)- استراتژی فناوری اطلاعات (یکپارچگی؛ زیرساخت فناوری اطلاعات؛ و ارتباطات)- ساختار سازمانی (هماهنگی).
کازمن و می‌چن	مدل کسب و کار (محرك ها؛ استراتژی‌ها؛ جریان‌ها؛ کانال‌های درآمد؛ سرمایه‌گذاری‌ها؛ محیط؛ محدودیت‌ها؛ و قوانین و مقررات)- معماری کسب و کار (فرآیندهای کسب و کار؛ جریان‌های کاری؛ جریان‌های داده‌ای؛ برنامه‌های کاربردی؛ داشت؛ مهارت‌های کارمندان؛ و سازماندهی)- معماری فناوری اطلاعات (سخت‌افزار؛ نرم‌افزار؛ شبکه‌ها؛ اجزاء تشکیل‌دهنده؛ واسطه‌های کاربری؛ استانداردها؛ و زیرساخت‌ها).
لوفتمن	ارتباطات (آگاهی کسب و کار از فناوری اطلاعات؛ آگاهی فناوری اطلاعات از کسب و کار؛ یادگیری درون و بین سازمانی؛ انعطاف‌پذیری قرارداد؛ به اشتراک نهادن داشت؛ و اثربخشی روابط)- سطح شایستگی و شاخص‌ها (معیارهای استاندارد فناوری اطلاعات؛ معیارهای استاندارد کسب و کار؛ ارتباط بین معیارهای فناوری اطلاعات و کسب و کار؛ توافق برروی سطح خدمات؛ الگو برداری؛ ارزیابی‌های رسمی؛ و بهبود مستمر)- نحوه اداره‌امور / مدیریت (برنامه‌ریزی استراتژیک کسب و کار؛ برنامه‌ریزی استراتژیک فناوری اطلاعات؛ ساختار سازمانی؛ سیستم گزارشده؛ بودجه‌بندی فناوری اطلاعات؛ نحوه نگرش به سرمایه‌گذاری در حوزه فناوری اطلاعات؛ کمیته‌های راهبری فناوری اطلاعات؛ نحوه اولویت‌بندی پروژه‌های فناوری اطلاعات)- مشارکت (درک کسب و کار از فناوری اطلاعات؛ نقش فناوری اطلاعات در برنامه‌ریزی استراتژیک کسب و کار؛ وجود ریسک‌ها و پاداش‌های مشترک؛ مدیریت ارتباطات فناوری اطلاعات و کسب و کار؛ سبک روابط / اعتماد در سازمان؛ و مسئول یا پشتیبان فناوری اطلاعات)- فناوری (حیطه عمل فناوری اطلاعات؛ وضوح استانداردها و معیارهای کاری و سازمانی برای تعاملات برونو سازمانی؛ یکپارچگی معماری؛ و انعطاف‌پذیری زیرساخت فناوری اطلاعات)- منابع انسانی (محیط محرك نوآوری و کارآفرینی؛ مرکز قدرت فناوری اطلاعات؛ آمادگی برای تغییر؛ وجود فرسته‌های چرخش‌شگلی؛ آموزش و پرورش بین‌بخشی؛ تعاملات اجتماعی؛ و حفظ و جذب نیروهای مجروب و متخصص).
ویز	جهت‌گیری روش (استراتژی مشخص؛ روابط مشخص بین فناوری اطلاعات و استراتژی سازمان؛ وجود استانداردها؛ و معماری کلان سازمان)- تعهد (مشارکت و همکاری CEO؛ ضمانت اجرائی برای پروژه‌های مهم؛ وجود استانداردهای همکاری؛ و معماری کلان سازمان)- ارتباطات (درک استراتژی توسط کلیه کارکنان؛ انتظارات مشخص؛ مکانیزم بازخورد؛ و وجود روابط دوطرفه)- یکپارچگی بین‌بخشی (بکارگیری فناوری اطلاعات جهت حصول اهداف سازمان؛ تشویق نوآوری؛ و آموزش بین سطوح سازمان).

در سال‌های اخیر، گستره وسیعی از تحقیقات و تحلیل‌ها بر روی ترکیب فناوری اطلاعات و کسب و کار سازمان [۱۲-۲۵-۲۷-۲۹]، نقش مشارکت بین فناوری اطلاعات و مدیریت کسب و کار [۱۸-۶]، و درک استفاده رقابتی از فناوری اطلاعات که منجر به دگرگونی استراتژی‌های کسب و کار می‌شود [۱۱]، انجام شده است. نوآوری‌های ناشی از فناوری اطلاعات نه تنها موجب تغییر محدوده سازمان‌ها می‌شود، بلکه زیرساخت آنها را دچار دگرگونی می‌کند [۱۵-۲۱-۴۲]. اگرچه بسیاری از تحقیقات فوق، به صورت مطالعات تجربی، تنها در یک حرفه و یا صنعت انجام شده و قابلیت تعمیم برای سایر حوزه‌ها را ندارند لیکن زمینه‌ساز شناسایی بسیاری از عوامل اثرگذار بر همراستایی استراتژیک شدند. خلاصه‌ای از تحقیقات برجسته این حوزه در قالب نگاره (۱) ارائه شده است.

۲. اهداف و سوالات تحقیق

هدف اصلی این تحقیق تدوین چارچوبی مناسب به منظور ارزیابی میزان آمادگی سازمان جهت همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار می‌باشد تا بتوان نقاط ضعف و قوت آنها را در این حوزه شناسایی نمود.

سؤالات مطروحه در این تحقیق به شرح زیر می‌باشند:

- چه شاخص‌ها و معیارهایی بر آمادگی سازمان‌ها جهت همراستایی استراتژیک موثر است؟
- هریک از شاخص‌های موثر بر آمادگی سازمان جهت همراستایی به چه میزان دارای اهمیت هستند؟
- سطح آمادگی سازمان جهت همراستایی استراتژیک به چه میزان است؟

۳. روش تحقیق

نوع تحقیق بر اساس هدف کاربردی است و بر اساس نحوه گردآوری داده‌ها توصیفی- پیمایشی می‌باشد. در این تحقیق ابتدا ادبیات مربوط به همراستایی استراتژیک و سنجش آمادگی در این حوزه، بالاخص تحقیقات انجام گرفته در سازمان‌ها، جمع‌آوری شده و سپس براساس اطلاعات مذکور شاخص‌های مناسب انتخاب گردیده و براساس نظر خبرگان، مورد تایید قرار می‌گیرد. سپس بر طبق مدل اتخاذ شده، اطلاعات مورد نیاز

سازمانی از مرکز تحقیقات مخابرات ایران جمع‌آوری می‌گردد و از اطلاعات تهیه شده جهت تست مدل استفاده شده و نتایج ارایه می‌گردد.

۴. جامعه و نمونه آماری

کیفیت جامعه آماری این تحقیق حسب بررسی ادبیات موضوعی حوزه همراستایی تعیین گردیده است. براین اساس برای تایید مدل سنجش آمادگی سازمان‌ها جهت همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار سازمان مشکل از ۱۶ نفر از مدیران برنامه‌ریزی سیستم‌های اطلاعاتی شرکت‌های فعال در زمینه برنامه‌ریزی راهبردی فناوری اطلاعات و ۲۹ نفر از اساتید دانشگاهی که در زمینه برنامه‌ریزی راهبردی فناوری اطلاعات و همراستایی استراتژیک دارای کتاب، تالیف و یا مقاله می‌باشد [۱۹]. همچنین جامعه آماری این تحقیق جهت تست مدل بهبود یافته در سازمان هدف مشکل از ۱۶ نفر از مدیران کسب و کار و مدیران فناوری اطلاعات و ۴۲ نفر از پژوهشگران فناوری اطلاعات مرکز تحقیقات مخابرات ایران می‌باشد [۲۶]. بنابراین حجم نمونه آماری این تحقیق را ۴۵ نفر از خبرگان حوزه همراستایی جامعه و ۵۸ نفر از خبرگان حوزه همراستایی مرکز تشکیل می‌دهند. بواسطه تعداد محدود این جامعه از کلیه خبرگان شناسایی شده، سرشماری بعمل آمده است.

۵. روش گردآوری اطلاعات

برای استخراج اطلاعات مورد نیاز این تحقیق از دو روش زیر استفاده گردید:

- مطالعه کتابخانه‌ای: جهت نگارش و تدوین مبانی نظری تحقیق و همچنین استخراج عوامل مؤثر بر آمادگی سازمان برای همراستایی از مطالعه کتابخانه‌ای استفاده شده است.
- مطالعه پیمایشی: جهت سنجش میزان اهمیت و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر آمادگی سازمان برای همراستایی و تست آن در مرکز تحقیقات از پرسشنامه و مصاحبه استفاده شده است.

۶. مراحل انجام تحقیق

به طور کلی روش این تحقیق در شناسایی و تحلیل شاخص‌ها و مدل ارزیابی به صورت زیر می‌باشد:

- مطالعات مربوط به شناخت مبانی نظری تحقیق؛
- مطالعه مدل‌های موجود و مقایسه آنها و انتخاب مدل مبنای؛
- استخراج شاخص‌ها و توسعه چارچوب اولیه (مدل مبنای بهبودیافته)؛ و
- تست مدل مفهومی به دست آمده در مرکز تحقیقات مخابرات ایران.

۷. ارزیابی مدل‌ها و چارچوب‌های حوزه همراستایی

اگرچه افراد، گروه‌ها و سازمان‌های مختلفی در طی دوره‌های مختلف نسبت به تدوین و توسعه مبانی نظری همراستایی استراتژیک در سطح سازمان تحت تولیت خود اقدام نمودند لیکن عدم وجود دید جامع، پیچیدگی برخی از نظریه‌های ارایه شده، خاص منظوره بودن ابزار ارایه شده و بسیاری موارد دیگر مانع از رشد و توسعه نظریه‌های مزبور گردید. در این بخش برآئیم تا به ارزیابی کلی مدل‌های ارایه شده در حوزه همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار پردازیم. این ارزیابی براساس معیارهایی انجام می‌شود که عبارتند از:

- جامعیت عوامل: بررسی همراستایی از ابعاد مختلف و شناسایی کلیه عوامل اثرگذار در هر حوزه [۳۷-۹]؛
- قلمرو کاربرد: امکان استفاده از مدل یا ابزار ارایه شده در سطح سازمان‌ها و نهادهای مختلف (سازمان‌های دولتی و غیردولتی / کوچک، متوسط و بزرگ / تولیدی و خدماتی و...) [۳۷-۹]؛
- میزان کاربرد: شهرت مدل یا ابزار ارایه شده و میزان کاربرد آن در سطح سازمان‌ها و نهادهای مختلف [۹]؛
- سادگی: قابلیت درک و فهم ابزار یا مدل ارایه شده که کاربرد آن را در سطح سازمان و حوزه‌های مختلف تسهیل می‌نماید [۹]؛
- انعطاف‌پذیری: قابلیت انعطاف‌پذیری یا مازولار بودن و امکان تغییر یا بکارگیری بخش یا کل آن متناسب با ماهیت و شرایط واحدهای مختلف یا سازمان‌های گوناگون [۹]؛
- ارایه راهبرد اجرایی: ارایه استراتژی، راهبردها و اقدامات عملیاتی برای استفاده از ابزار یا مدل ارایه شده جهت ایجاد همراستایی استراتژیک [۳۷-۹].

باتوجهه به معیارهای فوق، مدل‌ها و چارچوب‌های معروف ارایه شده در حوزه همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار را می‌توان در قالب نگاره (۲) ارزیابی نمود [۱].

نگاره ۲. ارزیابی مدل‌های ارائه شده در حوزه همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار

نام مدل	جامعیت عوامل	قلمرو کاربرد	میزان کاربرد	سادگی	انعطاف پذیری	راهبردی اجرایی
مدل هندرسون و تکاترمن	متوسط	سازمان‌های مختلف	بالا	متوسط	بالا	دارد
مدل اچ پی	کم	سازمان‌های تولیدی	کم	بالا	کم	دارد
مدل کلارک	کم	سازمان‌های فدرال	کم	بالا	کم	ندارد
مدل جویرو و کالیکا	کم	SMEها	کم	بالا	متوسط	ندارد
مدل کازمن و هیچن	کم	سازمان‌های مختلف	متوسط	بالا	بالا	دارد
چارچوب اسپرن	کم	سازمان‌های مختلف	متوسط	بالا	متوسط	دارد
مدل لوفتمن	بالا	سازمان‌های مختلف	متوسط	متوسط	بالا	دارد
مدل ۴C ویز	کم	سازمان‌های مختلف	کم	متوسط	بالا	ندارد
مدل تاپسکات	کم	سازمان‌های مختلف	متوسط	بالا	متوسط	دارد

در این تحقیق "مدل سنجش آمادگی همراستایی که در سال ۲۰۰۱ توسط لوفتمن ارایه شد" بعنوان مدل مبنا تعیین گردید. علت این امر را -علاوه بر ارزیابی فوق- می‌توان در موارد زیر جستجو نمود:

- مدل سنجش آمادگی همراستایی لوفتمن تنها مدل ارایه شده جهت سنجش آمادگی همراستایی بوده و مدل دیگری در این حوزه ارایه نشده است؛
- مدل لوفتمن دارای مطالعه کتاب‌شناسی در حوزه همراستایی استراتژیک بوده و کلیه عوامل مؤثر بر آمادگی سازمان برای همراستایی که در قالب مدل‌های قبلی ارایه

شده بود، بنحوی در مدل لوقتمن منعکس شده است. لذا در قیاس با سایر مدل‌های ارایه شده در این حوزه از نظر جامعیت عوامل در شرایط بسیار مطلوبی قرار دارد؛ و

- مدل لوقتمن بصورت مکرر در سازمان‌های مبتنی بر فناوری اطلاعات، دانش محور، مؤسسات تحقیقاتی و... مورد استفاده قرار گرفته و از این جهت برای تست در مرکز تحقیقات مخابرات بسیار مناسب است.

۸. کاربرد مدل لوقتمن برای سازمان‌های داخلی

اگرچه مدل لوقتمن براساس ارزیابی مدل‌های حوزه همراستایی در ابعاد مختلف تعیین و از جمیع جهات برای استفاده در این تحقیق مناسب است، لیکن وجود برخی از کاستی‌ها و چالش‌ها در استفاده از مدل مذکور نیاز به اعمال تغییرات و اصلاحات در این زمینه را بیش از پیش نمایان می‌نماید. برخی از این موارد به قرار زیر می‌باشند:

- مدل لوقتمن برای سازمان‌هایی طراحی شده که در جوامعی با بافت‌های متفاوت اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و تکنولوژیکی به فعالیت می‌پردازند؛
- ادبیات موضوعی مورد استفاده برای مدل لوقتمن برای مدیران فناوری اطلاعات و کسب و کار داخلی نامانوس می‌باشد؛
- برخی عوامل ارایه شده در مدل لوقتمن برای تست در سازمان‌ها و مؤسسات داخلی بصورت مستقیم قابل سنجش نبوده و نیاز به کمی نمودن و شکستن آنها به اجزاء ریزتر احساس می‌شود؛ و
- مدل لوقتمن در سال ۲۰۰۱ ارایه شده و نظر به اینکه بعد از آن مقالات و پژوهه‌های تحقیقاتی مختلفی در حوزه همراستایی ارائه گردیده، مدل مذکور نیاز به بازنگری و بهبود دارد.

بنابراین با توجه به نوبودن موضوع همراستایی استراتژیک در داخل کشور و به تبعیت از آن برنامه‌ریزی راهبردی در حوزه فناوری اطلاعات، توجه به همه ابعاد این حوزه امری مشکل و اجتناب‌نپذیر است. لذا برای ارایه مدل اختصاصی جهت سنجش آمادگی سازمان برای همراستایی مراحل گوناگونی طی گردیده است. در این راستا ابتدا مطالعه تطبیقی و بررسی تجربیات قبلی در حوزه همراستایی استراتژیک انجام و در ادامه از میان مدل‌های گوناگون در این حوزه ارایه شده بود، مدل لوقتمن بعنوان مدل مبایی انتخاب گردید و سپس با مطالعه و تحقیق در خصوص ابعاد سایر مدل‌ها و چارچوب‌های همراستایی

سعی شده تا سایر عوامل مؤثر بر همراستایی نیز مستقلأً مورد توجه قرار گیرد و نهايتأً در مدل پيشنهادي لاحظ گردد. در انتها مدل بهبود يافته جدييد مورد آزمون خبرگان حوزه همراستايي استراتژيک كشور قرار گرفت تا متناسب با شرایط اجتماعي، اقتصادي، فرهنگي، سياسي و تكنولوجيكي جامعه ما بومي سازی شود.

۹. روش تجزيه و تحليل اطلاعات

نظر به اينكه تحقيق حاضر در پي تدوين مدلی مفهومی برای سنجش آمادگی ازمان جهت همراستايي استراتژيک فناوري اطلاعات و كسب و کار سازمان است، برای تجزيه و تحليل اطلاعات حاصل از پرسشنامه ها به منظور تاييد يا رد ابعاد و عوامل مدل تدوين شده، از آزمون استفاده می نمایيم. همچنين برای سنجش آمادگی مرکز تحقيقات در حوزه همراستايي (تست مدل بهبود يافته) از روش ارائه شده توسيط لوفتمن استفاده گردیده است.

۱۰. نتایج حاصل از بهبود مدل لوفتمن

پس از بررسی، مطالعه و تحليل متون، مقالات و كتب گوناگون مرتبط با موضوع همراستايي فناوري اطلاعات و كسب و کار سازمان، عوامل متعددی استخراج گردید که پس از حذف عوامل مشابه و جمع بندی عوامل، تعداد ۵۲ مورد به عنوان عوامل همراستايي شناسايي گردید. با مقاييسه عوامل شناسايي شده با عوامل ذكر شده در مدل سنجش آمادگي سازمان برای همراستايي که توسيط لوفتمن ارایه شده بود، مشخص گردید که اكثراً عوامل استخراج شده از طريق بررسی متون، مقالات و كتب گوناگون با عوامل مدل مزبور همپوشانی دارند. پس از انجام مقاييسات تطبیقي و مشورت با خبرگان اين حوزه مشخص گردید که ۱۴ عامل از عوامل استخراج شده، در مدل لوفتمن دیده نشده است. اين عوامل به شرح زير می باشند:

- تقويت روحیه کاري تيمی و توسيعه مكانیزم های همکاری سازمانی: بر ترويج کار گروهي [۱۰-۵-۳۶-۱۴]، مشارکت گرایي [۲۰-۳۳] و همچنان توسيعه تجارب و سازوکارهای همکاری سازمانی [۱۹-۳۱-۳۶] اشاره دارد. توسيعه فرهنگ کار گروهي و همکاري سازمانی موجب بهبود ارتباطات و تقويت همراستايي می شود [۲۷].

- توسعه خدمات مشتری محور: به ترویج فرهنگ مشتری محوری [۴۰] و سازوکار اجرایی لازم برای شناسایی نیازهای مشتریان و ارایه خدمات مطلوب به آنها اشاره دارد [۱۴-۸-۳۶-۳۴-۴۴]. ایجاد واحد ارتباط با مشتریان موجب درک مستمر نیازها و خواسته‌های مشتریان و مواجهه تدبیر شده با آنها خواهد شد [۲۰-۸-۱۷].
- فرآیند همراستایی استراتژیک به عنوان جزیی از فرهنگ سازمانی: به فرهنگ‌سازی و آماده‌سازی محیط سازمان برای پذیرش طرح‌های راهبردی فناوری اطلاعات و ایجاد همراستایی اشاره دارد [۱۰-۱۶-۱۷]. با تقویت زیرساخت‌های مورد نیاز یکی از مهمترین ابعاد همراستایی تحت عنوان همراستایی فرهنگی تحقق می‌یابد [۳۱]. در واقع با ترویج فرآیند همراستایی بعضی جزئی از فرهنگ سازمانی امکان شکل‌گیری ارزش‌های مشترک بین بخش فناوری اطلاعات با سایر بخش‌های سازمان تسهیل می‌شود [۱۴].
- میزان موققیت سازمان یا واحدهای زیرمجموعه آن در پیاده‌سازی موفق پروژه‌های فناوری اطلاعات در دوره‌های قبل: بر میزان توفیق سازمان در پیاده‌سازی موفق پروژه‌های فناوری اطلاعات در ادوار گذشته اشاره دارد. سوابق اجرایی سازمان در حوزه پروژه‌های فناوری اطلاعات امکان مستندسازی و استفاده از بهترین تجارب در موارد مشابه را فراهم می‌آورد [۱۶].
- مدیریت منابع اطلاعاتی: بر وجود ساختار موظف جهت مدیریت اثربخش منابع فنی (نرم افزار، سخت افزار، سیستم‌های اطلاعاتی، پایگاه‌های داده، سیستم‌های اتوماسیون اداری و...) و منابع مدیریتی (اطلاعات، کاربران نهایی، مهارت‌های مدیریتی و...) در فضای تبادل اطلاعات سازمان اشاره دارد [۱۳-۱۷-۳۶].
- مدیریت دانش: بر توسعه، حمایت، کنترل و بهبود استراتژی‌ها، فرایندها، ساختارها و فناوری‌های پردازش دانش اشاره دارد. پردازش دانش شامل تمام ابزارها، سازوکارها و فرآیندهای مدیریتی است که برای فراهم کردن، نمایش، انتشار، بهره‌گیری یا حذف دانش بکار می‌رond. وجود و ارتقاء سازوکارهای مدیریت دانش موجب بهبود رویه‌های مدیریتی می‌شود [۴۳].
- انتخاب و تدوین استراتژی و برنامه‌های همراستایی با توجه به منابع و محدودیت‌های سازمانی: بر پیکربندی برنامه‌های فناوری اطلاعات مناسب با شرایط و منابع سازمانی اشاره دارد [۴۴-۱۷]. انتخاب استراتژی‌های همراستایی با توجه به منابع و

محدوديتهای سازمانی موجب پشتيباني كامل برنامه‌های فناوري اطلاعات بوسيله برنامه‌های كسب و كار و تقويت هم راستايي استراتژيك می شود[۲].

- مدیرiyت تغيير: بر طرح ريزى، خلق، اجرا، كتترل و در نهايit استقرار فرآيندهای تغيير در دو سطح فردی و سازمانی اشاره دارد. درواقع مدیرiyت تغيير، فرآيند اداره از هنگام تحميل فشار (شوك)، جستجوی مشكلات، شناسايي چالشها، قبول مسئولiyت برای اقدامات جديد، ارزيايی اقدامات و چگونگي پذيرش راهكارها را دربر می گيرد. اين امر نيازمند پيش ييني فرآيندها، كاربرد سازوکارها و اعمال استانداردهای خاص مدیرiyتي است[۱۰-۲۰-۲۱-۳۲-۳۳-۴۲].
- توانايي رهبری مدیران فناوري اطلاعات: بر برخورداری مدیران فناوري اطلاعات از توانمندی های عام مدیرiyتی و همچنین شاخصه هایي نظير برجستگی (شهرت)، دانش و خبرگی و سوابق اجرائي و مدیرiyتی اشاره دارد [۴۰-۳۴-۵]. توانايي مدیرiyت پروژه های فناوري اطلاعات، اصلی ترین شايسنگی کليدي مدیران فناوري اطلاعات می باشد[۳۱-۱۶].
- سازوکارهایي که برای رفع تعارضات پرسنل سازمانی مورد استفاده قرار می گيرند: بر بهبود مستمر ارتباطات در حوزه مدیرiyت و برنامه ريزی بين بخش فناوري اطلاعات با سایر بخش های سازمان اشاره دارد[۳-۵-۱۷-۲۰-۲۴-۴۰].
- مهارت های مدیرiyتی مدیران سازمان: بر برخورداری مدیران كسب و كار از توانمندی های عام مدیرiyتی نظير مدیرiyت پروژه، فن مذاكره، توان تصميم سازي و سياستگذاري و... اشاره دارد[۱۶-۳۱-۳۴-۴۳]. كارابي و اثربخشي سبكها و فرآيندهای مدیرiyتی مورد استفاده مدیران اجرائي سازمان اثر شايانی بر اجراء مناسب پروژه های فناوري اطلاعات دارد[۷-13].
- دورنمای مشترك بين مدیران كسب و كار و مدیران فناوري اطلاعات: بر وجود دانش مشترك بين مدیران فناوري اطلاعات و مدیران كسب و كار پيرامون فناوريها و فرآيندهای کليدي که بر عملكرد هر دو حوزه اثرگذار هستند، اشاره دارد[۱۶-۴۰-۴۳-۴۴].
- مشاركت مدیران سازمان در برنامه ريزی استراتژيك فناوري اطلاعات: بر ايفاي نقش مدیران كسب و كار در فرآيند پيکربندی راهبردها و برنامه های فناوري اطلاعات اشاره دارد[۲-۱۳-۳-۱۶-۲۰-۲۴-۴۰]. مشاركت همه جانبه مدیران

کسب و کار در تدوین استراتژی های بخش فناوری اطلاعات موجب بهبود ارتباط برنامه های فناوری اطلاعات با اهداف سازمانی خواهد شد.^[۴۰]

- ثبات محیط کسب و کار: بر اشراف مدیران فناوری اطلاعات و مدیران کسب و کار به محیط کسب و کار سازمان اشاره دارد^[۳۳-۳۱-۱۸-۵]. با اشراف مدیران سازمان و مدیران فناوری اطلاعات بر فرآیندها و متغیرهای داخلی اثرگذار، ضریب اطمینان از حضور مؤثر فناوری اطلاعات در موفقیت استراتژی ها و برنامه های کسب و کار سازمان افزایش می یابد^[۳۳].

پس از نظرسنجی خبرگان پیرامون مجموعه عوامل مؤثر بر آمادگی سازمان برای هم راستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار سازمان و براساس تحلیل های بعمل آمد، نتایج زیر حاصل گردید:

- از مجموعه ۳۸ عامل مطروحه در مدل لوقتمن تنها عامل "ارتباطات فراسازمانی قوى با سایر سازمان ها" از مجموعه عوامل حوزه ارتباطات حذف گردید و سایر عوامل مورد پذیرش قرار گرفتند.

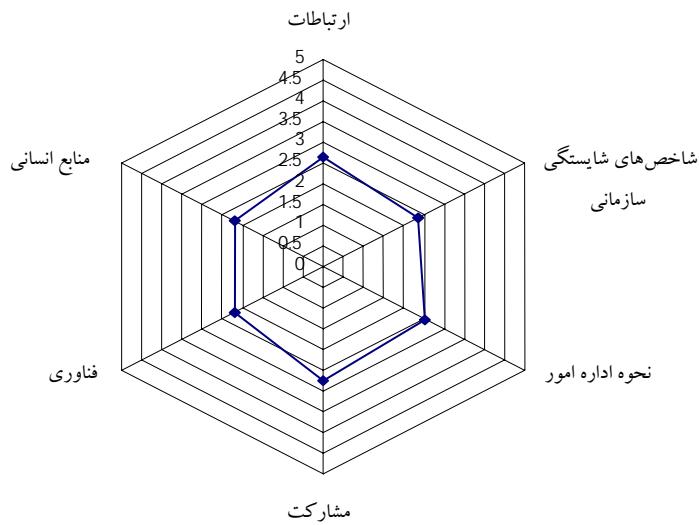
- از مجموعه ۳۸ عامل مطروحه در مدل لوقتمن تنها عامل "ارتباطات فراسازمانی قوى با سایر سازمان ها" از مجموعه عوامل حوزه ارتباطات حذف و سایر عوامل مندرج در مدل لوقتمن -در قالب محورهای موجود- تایید اعتبار شده و مورد پذیرش قرار گرفتند. عوامل جدید نیز به ترتیب زیر و در محورهای ششگانه به مدل لوقتمن اضافه گردیدند:

- "تقویت روحیه کار تیمی و توسعه مکانیزم های همکاری سازمانی" به مجموعه عوامل حوزه ارتباطات اضافه گردید.
- "توسعه خدمات مشتری محور" به مجموعه عوامل حوزه شاخص های شایستگی سازمانی اضافه گردید.
- "فرآیند هم راستایی به عنوان جزئی از فرهنگ سازمان" به مجموعه عوامل حوزه شاخص های شایستگی سازمانی اضافه گردید.
- "میزان موفقیت سازمان یا واحد های زیر مجموعه آن در پیاده سازی موفق پروژه های فناوری اطلاعات در دوره های قبل" به مجموعه عوامل حوزه شاخص های شایستگی سازمانی اضافه گردید.

- "مدیریت منابع اطلاعاتی" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "مدیریت دانش" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "انتخاب و تدوین استراتژی و برنامه‌های همراستایی با توجه به منابع و محدودیت‌های سازمانی" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "مدیریت تغییر" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "توانائی رهبری مدیران فناوری اطلاعات" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "سازوکارهایی که برای رفع تعارضات پرسنل سازمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "مهارت‌های مدیریتی مدیران سازمان" به مجموعه عوامل حوزه نحوه اداره امور / مدیریت اضافه گردید.
- "وجود دورنمای مشترک بین مدیران کسب و کار و مدیران فناوری اطلاعات" به مجموعه عوامل حوزه نشوه مشارکت اضافه گردید.
- "مشارکت مدیران سازمان در برنامه‌ریزی راهبردی فناوری اطلاعات" به مجموعه عوامل حوزه مشارکت اضافه گردید.
- "ثبت محیط کسب و کار" به مجموعه عوامل حوزه فناوری اضافه گردید.
- تحلیل‌های آماری حاصل از نتایج فوق در قالب نگاره (۳) ارائه شده است.

۱۱. نتایج حاصل از تست مدل لوقتمن

پس از نهایی نمودن مدل بهبود یافته ۵۱ عاملی لوقتمن، نسبت به آزمون این مدل در مرکز تحقیقات مخابرات ایران اقدام گردید. در این راستا از نظرات مدیران کسب و کار، مدیران فناوری اطلاعات و پژوهشگران فناوری اطلاعات مرکز جهت اولویت‌بندی و تعیین وضعیت هریک از عوامل تعیین شده در سطح مجموعه استفاده گردید که نتایج حاصله به قرار نگاره (۴) می‌باشد. همچنین نمایه آمادگی مرکز برای همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار در نمودار (۱) نمایش داده شده است.

نمودار ۱. نمایه آمادگی مرکز برای همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار

۱۲. نتیجه‌گیری

باقطه به اینکه اجرای برنامه‌های راهبردی فناوری اطلاعات در سطح سازمان‌ها نیازمند آمادگی و بلوغ همه‌جانبه مجموعه در ابعاد مختلف است، با بررسی ادبیات موضوع، عوامل مؤثر بر آمادگی سازمان جهت همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار استخراج گردید و در قالب مدل ۵۲ عامل در شش محور ارتباطات، شاخص‌ها، نحوه اداره امور، مشارکت، فناوری و منابع انسانی پیکربندی شدند. از مجموع ۵۲ عامل استخراج شد، ۵۱ عامل مورد تایید خبرگان همراستایی کشور قرار گرفت.

اگرچه در انجام اینکار محقق با مشکلاتی مواجه بود که عدم وجود تحقیقات انجام گرفته در داخل کشور و منابع داخلی؛ عدم آشنایی کافی مدیران ارشد سازمان و حتی برخی مدیران فناوری اطلاعات با مفاهیم و اصطلاحات بکار گرفته شده در این تحقیق؛ عدم دسترسی کافی به خبرگان، اساتید و مدیران در حوزه فناوری اطلاعات؛ عدم ارایه پاسخ‌های دقیق و مناسب به برخی سوالات ارایه شده؛ و محدودیت زمانی انجام تحقیق، از جمله این موارد میباشد.

در ادامه مدل سنجش آمادگی سازمان برای همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار در مرکز تحقیقات مخابرات ایران مورد سنجش قرار گرفت. پس از محاسبه

ضريب اهميت عوامل و نمره ميانگين موزون سطح آمادگي هر عامل و هر طبقه، نمره نهايی همراستايي مرکز محاسبه گردید که برابر ۲,۴۶۱۳ می باشد. اين نتيجه ييانگر آن است که سطح آمادگي مرکز برای همراستايي استراتژيك فناوري اطلاعات و کسب و کار بين سطح دوم (تعهد) و سوم (تمرکز) قرار دارد. لذا پس از برگزاری جلسه‌اي با مدیران حوزه فناوري اطلاعات مرکز سطح دوم بعنوان سطح آمادگي مرکز برای همراستايي تعين گردید.

براین اساس و با توجه به بررسی مورد به مورد عوامل مذبور در سطح مرکز، اهداف عملیاتی و مرحله‌ای برای بهبود هر حوزه تعیین گردید. در واقع بایستی قبل از اقدامات مرکز در حوزه فناوري اطلاعات، شرایط این عوامل مورد توجه قرار گرفته و در صورت نیاز و برای اثربخشی سرمایه‌گذاری سازمان در این حوزه، بهبودهای پیش‌بینی شده را در سطح این عوامل اعمال نمایند. در این راستا از رویکردهای مختلفی جهت رسیدن به سطح مطلوب عوامل همراستايي استفاده می شود که رایج‌ترین آن‌ها روش کارت امتيازی متوازن (BSC) می باشد. اين روش در مرکز جهت تدوين و اجرایي نمودن راهبردهای همراستايي مجموعه مورد استفاده قرار گرفت. همچنين در بسياری از سازمان‌ها از برنامه‌های مدیریت تغيير جهت اجرایي نمودن راهبردهای همراستايي استفاده می شود.

۱۳. تقدير و تشکر

بدينوسيله از مرکز تحقیقات مخابرات ايران که حمایت مادي و معنوی این تحقیق را برعهده داشته تقدير و تشکر به عمل می آيد.

منابع

1. عرب‌سرخی، ابوذر؛ "ارائه مدلی مفهومی جهت سنجش آمادگی سازمان برای همراستايي استراتژيك فناوري اطلاعات و کسب و کار سازمان (بررسی موردی: مرکز تحقیقات مخابرات اiran)"؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مدیریت فناوري اطلاعات؛ دانشکده مدیریت دانشگاه تهران؛ ۱۳۷۵.
2. Bai. Rong. Ji & Lee. Gwo. Guang, (2003). "Organizational Factors Influencing The Quality Of IS/ IT Strategic Planning Process", National Taiwan University of Science.

3. Beeson. Ian & Al Mahamid. Soud. (2004) . “Survey of Strategic Alignment Indicators in Manufacturing Companies in the South-West of England”.
4. Bruls, W.A.G, (2003). “Representing Business/ IT Alignment in the Enterprise Planning Cycle”, IBM Global Service.
5. Business, Legal and Ethical Issues. (2002). “Information Technology and Business Alignment”
6. Keen, P. (1996). “Do You Need An IT Strategy?” in J. N. Luftman (ed.) Competing in the Information Age, New York, Oxford University Press.
7. Clark, Steve. (2001). "Information systems Strategic Management: An Integrated Approach".
8. Coetzee. P. (2001). “IT Strategy and Business Alignment in an Australian University”.
9. Angela Cooper Brathwaite, (2007); “Selection of a Conceptual Model/Framework for Guiding Research Interventions”; The Internet Journal of Advanced Nursing Practice; ISSN: 1523-6064.
10. David P. Norton. (2004). “Measuring the Strategic Readiness of Intangible Assets”, Harvard Business Review.
11. Davidson, W. (1996) "Managing the Business Transformation Process," in J. N. Luftman (ed.) Competing in the Information Age New York: Oxford University Press.
12. Earl, Michael J (1996). “Experience in Strategic Information Systems Planning,” MIS Quarterly, 17(1), 1-24.
13. Farrell. I.Jonathan, (2003). “Aligning IT to Corporate Objectives: Organisational Factors in Use”.
14. Feluer. Rainer, Kazem Chaharbaghi, Michael Weber and John Wargin, (2002) "Aligning Strategies, process, and information technology: a case study", A CRC Press Co., pp 11-28
15. Foster, R. (1986). “Innovation: The Attacker's Advantage New York: Summit Books”.
16. Galliers & Leidner. (2003). “Strategic Information Management: Challenges and strategies in managing information systems”, Butterworth-Heinemann.
17. Henderson & J. C & H. Venkatraman, (1999). “Strategic Alignment: Leveraging Information Technology for Transforming Organizations”, IBM Systems Journal.

18. Ives, B., S. Jarvenpaa, and R. Mason, (1993). "Global Business Drivers: Aligning Information Technology To Global Business Strategy," IBM Systems Journal, (32) 1, pp.143-161.
19. Jouriou & Kalika, (2004). "Strategic alignment: a performance tool (An empirical study of SMEs)", Paris IX Dauphine University, CREPA.
20. Kazman. R & Chen. H.M, (2002). "Aligning Business Models, Business Architecture, and IT Architecture".
21. Keen, P. (1991). Shaping the Future, Boston, MA: Harvard Business School Press.
22. Keen, P. (1996). "Do You Need An IT Strategy?" in J. N. Luftman (ed.) Competing in the Information Age, New York, Oxford University Press.
23. Knoll. Kathleen & Jarvenpaa. Sirkka L, "Information Technology Alignment or "FIT" in Highly Turbulent Environments: The Concept of Flexibility", University of Texas at Austin, 1994.
24. Leganza. G, (2003). "Overcoming Obstacles to Alignment of IT and the Business".
25. Luftman, J., (1996). Applying the strategic alignment model. In J. Luftman (Ed.), Competing in the Information Age (pp. 43-69). New York: Oxford University Press.
26. Luftman. J., (2000). "Assessing Business-IT Alagnment Maturity".
27. Luftman, J. & Brier T., (1999) "Achieving and Sustaining Business-IT Alignment," California Management Review, No. 1, Fall 1999, pp 109-122.
28. luftman.J & Lewis. N & Oldach. P.R & Scott. H, "Transforming the Enterprise: The Alignment of Business and Information Technology Strategies", IBM Systems Journal, 2001.
29. Luftman J. & Papp R. & Brier T., (1999). Enablers and inhibitors of business-IT alignment. Communications of the Association for Information Systems, 1(11), 1-33.
30. Luftman, J. & Papp R & Berier T., (2002). "Enablers and Inhibitors of Business-IT alignment".
31. Macdonald. K. Hugh. (1994), "Organizational Transformation and Alignment: Misalignment as an Impediment to Progress in Organizational Development", MCB University Press Limited.
32. Niederman,F., Brancheau,J.c.,Wetherbe,J.C., (1991). "information systems management issues for the 1990s", MIS Quarterly, Vol .17 No.4,pp.475-500.
33. Osborn. P., (2003). "Aligning Information Technology with Business".

34. Papp, R. (2000). "Introduction to Strategic Alignment", Idea Group publishing", pp 1-24.
35. Papp,R. & luftman J., (1995). " Business and IT strategic alignment : new perspectives and assessment", Proceeding of the first Americas Conference on Information Systems, 25-27 August,pp.226-228
36. Proper. H.A & Bosma. H. & Hoppen browsers. S.J.B.A & Janssen. R.T.D., (2001). "An Alignment Prespective on Architecture-Driven Information System Engineering".
37. Roger Sessions, (2007); "Building Distributed Applications: A Comparison of the Top Four Enterprise-Architecture Methodologies"; MSDN Architecture Center; ObjectWatch, Inc.
38. Rosser. B, (1999). "Aligning IM/ IT with Business Direction".
39. Tallon. P.P & Kraemer. K.L, (1999). "A Process Oriented Assesment of the Alignment of Information Systems and Business Strategy: Implication for IT-Business Value".
40. Thompson S.H. Teo, James S.K. Ang. (1998). "Critical success factors in the alignment of IS plans with business plans", Department of Decision Sciences, Faculty of Business Administration, National University of Singapore, 10 Kent Ridge Crescent Singapore 119260, Singapore
41. Turban. (2005), "Information Technology for Management", Wiely, New york.
42. Weill, P., & Broadbent, M. (1998). "Leveraging the New Infrastructure", Harvard University Press.
43. Wiess. W.J & Anderson. D, (2004). "Aligning Technology and Business Strategy: Issues & Frameworks, A Field Study of 15 Companies".
44. Wilde. W.David & Swatman. Paul A & Cavill. Marina, (2001). "a SISP Approach to the Alignment of Federal Government Rural Telecommunication Policy and Community Goals: a King Island Case Study".
45. Wu. Wenhai, (2003). "IS/ IT Strategy Alignment in Travel Industry".

ردیف	عنوان	عنوان	عنوان	عنوان	عنوان	عنوان	عنوان
مشارکت							
۲۲						آگاهی كسب و کار از فناوري اطلاعات	
۲۳						مشارکت مدیران فناوري اطلاعات در برنامه‌ريزي استراتژيك سازمان	
۲۴						مشارکت مدیران سازمان در برنامه‌ريزي استراتژيك فناوري اطلاعات	
۲۵						پذيرش رسیک‌ها، پاداش‌ها و ارزش‌های مشترک	
۲۶						مدیریت ارتباطات فناوري اطلاعات و کسب و کار	
۲۷						اعتماد (نسبت به فناوري اطلاعات) در سراسر سازمان	
۲۸						پشتیبانی مدیریت ارشد سازمان از مجموعه فعالیت‌های فناوري اطلاعات	
۲۹						دورنمای مشترک بین مدیران کسب و کار و مدیران فناوري اطلاعات	
فناوري							
۴۰						نقش فناوري اطلاعات در تعیین استراتژي های سازمانی	
۴۱						استانداردها و معیارهای کاري و سازمانی	
۴۲						یکپارچگي سистемي	
۴۳						انعطاف‌پذيری زیرساخت فناوري اطلاعات	
۴۴						ثبت محیط کسب و کار	
منابع انساني							
۴۵						محیط محرك نوآوري و کارآفریني در سازمان	
۴۶						مرکز قدرت فناوري اطلاعات	
۴۷						آمادگي برای تغیير	
۴۸						فرصت‌های چرخش شغلی	
۴۹						برگاري برنامه‌های توسيع حرفه‌اي در حوزه فناوري اطلاعات و انجام آموزش‌های بين‌بخشی	
۵۰						تعاملات اجتماعي (درون و بروون سازمانی)	
۵۱						حفظ و جذب نیروهای مجروب و متخصص	